

Andantino

Tan - ker skal tæn - des og skri - de... Luft - syn, som Fæd - re - ne saae,

5 - Bro, A-quæ-duct, Py - ra - mi - - de! - flim - rer end-nu mod det Blaa.

9 Smuld-ret er Haan-den og Læ - ben, Drøm-men blev dæk - ket af Jord.

13 Men om den e - vi - ge Stræ - ben vid - ner et sej - - ren-de Spor.

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

1. Tanker skal tændes og skride . . .
Luftsyn, som Fædrene saae,
– Bro, Aquædukt, Pyramide! –
flimrer endnu mod det Blaa.
Smuldret er Haanden og Læben,
Drømmen blev dækket af Jord.
Men om den evige Stræben
vidner et sejrende Spor.

2. Kaldte vi Rummet: det tomme, –
bundløst var Gavernes Kar!
Rig er den Dag, der skal komme,
vendt imod Dagen, der var.
Dette er Grublerens Naade,
rakt ham af Stjernernes Skaal:
Rummet er Gaade bag Gaade,
Mørke bag lysende Maal.

3. Ind i det Mulm skal vi vandre,
ført af vort brændende Kald.
Giv os at lyse for andre,
følges end Flugten af Fald.
Skovenes Billed staar tegnet
dybt i Forgængelsens Støv.
Men for hvert Blad, som er segnet,
bruser det levende Løv!

Hans Hartvig Seedorff Pedersen